

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010619
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010619.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obvinenému P. K., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E., S. XXX/X, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 8T/42/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Dňa 12.05.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín obžalobu vedenú pod č. 1Pv/640/19/3309 zo dňa 07.05.2020, na obvineného P. K., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 22:00 hodiny dňa 26.10.2019 nachádzajúc sa na bližšie nezistenom mieste pod vplyvom alkoholu, počas telefonického rozhovoru so svojou bývalou družkou A. A., ktorá sa v tom čase nachádzala v mieste jej trvalého pobytu na adrese E., S. XXX/XX, sa tejto vyhrozil slovami, že v sobotu ráno dňa 26.10.2019 si od Jara z Dubnice zobral devinu a túto mal za opaskom spolu so svojou plynovou zbraňou, pričom tieto zbrane plánoval použiť proti nej pri návšteve dňa 26.10.2019 v čase o 12:30 hodine, od čoho ho odhovorila jeho matka, ktoré konanie obvineného vyvolalo u poškodenej obavu a strach o život a zdravie.

Samosudca Okresného súdu Trenčín po preskúmaní obžaloby rozhodol tak, že podľa § 241 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku v spojení s § 214 odsek 1 Trestného poriadku trestnú vec obvineného P. K. ktorá je vedená Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 8T/42/2020 postupuje ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku na prejednanie Okresnému úradu Trenčín.

Proti citovanému uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť prokurátorka v neprospech obvineného. V písomnom odôvodnení uviedla, že sa s rozhodnutím Okresného súdu Trenčín nestotožňuje. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, tak ako bol popísaný v obžalobnom návrhu. Konaním obvineného P. K. boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a § 127 ods. 5 Tr. zákona. Tak ako konštatuje aj súd, obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu a svojim konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivcov pred niektorými závažnými vyhrážkami a bola naplnená aj objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Podľa ustanovenia § 360 odsek 1 sa trestného činu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Zmyslom ustanovenia je ochrana jednotlivcov pred závažnými vyhrážkami, pričom je podľa ustálenej judikatúry potrebné prihliadať na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči komu vyhrážka smeruje.

Znakom objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa §360 Trestného zákona je „vyhrážanie“, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny. Pritom sa nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším konaním páchatela. Záver, či ide o vyhrážky spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, je nutné posudzovať na základe komplexného posúdenia situácie. Či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom ku všetkým konkrétnym okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatela v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, k ich vzájomnému vzťahu a podobne.

Poškodená A. A. vzhľadom na skúsenosť so správaním obvineného P. K., ktorý má problémy s alkoholom a už v minulosti poškodenú fyzicky napadol (dokonca jej mal hlavu tresnúť o dvere, ruku jej privrel do dverí), vyhľadala pomoc polície a správanie obžalovaného bola dňa 27.10.2019 oznámiť na Obvodnom oddelení Policajného zboru Nemšová, kedy sa ku skutku podrobne vyjadrila. Zároveň sa vyjadrila, že už v minulosti k nej mal násilnícke sklony a keď je napitý je schopný všetkého. Poškodená jednoznačne uviedla, že sa obvineného bojí a tiež sa bojí, že ublíži ich dcére.

Samosudca argumentoval, že nebol naplnený následok predmetného trestného činu, a teda vyhrážanie u poškodenej nevzbudilo dôvodnú obavu o svojej dcérin život.

Poškodená A. A. potvrdila, že má z obvineného strach, čo vyplýva predovšetkým z podaného trestného oznámenia, ktoré podala bezprostredne pred tým, ako mal prísť obvinený po ich spoločnú dcéru. Z audio nahrávky telefonického rozhovoru obvineného s poškodenou zo dňa 26.10.2019 vyplýva, že v predmetný deň obvinený s poškodenou telefonicky komunikovali asi 20 minút, kedy v 3. minúte obvinený povedal poškodenej, že v sobotu ráno dňa 26.10.2019 si od O. z Dubnice zobral devinu a túto mal za opaskom spolu so svojou plynovou zbraňou. pričom tieto zbrane plánoval použiť proti nej pri návšteve dňa 26.10.2019 v čase o 12:30 hodine, od čoho ho odhovorila jeho matka. Pri trestných činoch nebezpečného vyhrážania a iných špecifických trestných činoch spáchanými medzi blízkymi osobami je relatívne častým javom, že poškodená osoba si po podaní trestného oznámenia a prípadnom vzatí obvineného do väzby svoje konanie následne vyčíta, konanie agresora bagatelizuje a v snahe zmierniť trestnoprávne následky konania obvinenej osoby, často mení svoju výpoveď v snahe čo najviac obvinenej osobe pomôcť. Pri trestných činoch domáceho násillia je zmena výpovede poškodenej osoby celkom bežným javom a je potrebné k nim pristupovať obzvlášť ohľaduplne.

Vyhodnotením zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní mám za to, že ak obvinený P. K. povedal poškodenej A. A., s ktorou mal spory o dieťa to, že si príde po ich dcéru nasledujúci deň so zbraňami za opaskom, pričom v ten deň na obed už mal konflikt s poškodenou, tak sa jedná o vyhrážku, ktorá je mienená vážne z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, a preto obvinený naplnil objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania.

V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na osobu obvineného P. K., ktorý bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to v roku 2019 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. V rámci priestupkového konania bol obvinený v posledných piatich rokoch uznaný za vinného zo spáchania 11 priestupkov na úseku cestnej dopravy, priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a 2 priestupkov proti verejnému poriadku.

Aj napriek následnému postoju poškodenej A. A. som toho názoru, že skutok preukázaný v prípravnom konaní vykazuje všetky znaky stíhaného trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, §139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona. Slová, ktoré obvinený P. K. adresoval poškodenej A. A. dňa 26.10.2019 v kontexte s osobou obvineného a jeho správaním voči poškodenej z minulosti boli objektívne spôsobilé vyvolať u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, čomu nasvedčuje najmä skutočnosť, že dňa 27.10.2019 bola podať trestné oznámenie na Obvodné oddelenie Policajného zboru Nemšová.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Krajský súd Trenčín podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil uznesenie a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátorky sa vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne obvinený, pričom uviedol, že prokurátorkou podaná sťažnosť je nedôvodná v celom rozsahu a napadnuté uznesenie považuje za správne, zákonné, dostatočne odôvodnené a majúce oporu vo vykonaných dôkazoch. Obvinený sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a má za to, že súd sa správne vysporiadal so skutočnosťou, že nebola naplnená materiálna stránka prečinu zakotvená v § 10 ods. 2 Tr. zák., tzn. že v danej veci vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku obvineného, je jeho závažnosť nepatrná.

Z výpovede poškodenej zo dňa 28.10.2019 po vznesení obvinenia plyní, že medzi poškodenou a obvineným ako bývalými partnermi dochádzalo k nedorozumeniam, konfliktom a to z dôvodu rozdielnosti ich názorov ohľadom ich spoločnej dcéry. Poškodená výslovne uviedla, že konflikty vznikali, keď „nebolo všetko po jej.“ Takisto uviedla, že počas rozhovoru, ktorý si nahrávala, sa s obvineným normálne bavili a smiali sa na tom. O údajnom napadnutí poškodenej obvineným v minulosti, na ktoré prokurátor poukazuje v odôvodnení sťažnosti a ktoré vytrhol z kontextu, sa poškodená výslovne vyjadrila, že sa opäť jednalo hádku, ktorú sama poškodená vyprovokovala a obvinený jej nechtiac privrel ruku do dverí. Tzn. nie je preukázané, že by sa obvinený v minulosti agresívne správal či vyhrážal poškodenej, ako na to poukazuje prokurátor bez opory vo vyšetrovacom spise. Poškodená ďalej uviedla, že vyjadrenie obvineného nepovažovala za vyhrážku a neobávala sa.

Dňa 12.12.2019 v dodatku k výpovedi poškodená uviedla, že trestné oznámenie podala pod nátlakom svojej matky, ktorá nemá obžalovaného od začiatku rada. Vzhľadom na vyššie uvedené máme za to, že neobstoja tvrdenia prokurátora, že poškodená mala z obvineného strach, preto podala trestné oznámenie a následne si svoje konanie vyčítala a konanie agresora bagatelizovala. Z výpovede ako aj z doplnku k výpovedi poškodenej, ako aj z prehlásenia, ktoré predložila poškodená pri rozhodovaní Krajského súdu v Trenčíne o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín o nevezatí obvineného do väzby, je preukázané, že poškodená nikdy nemala z obvineného strach, často obvineného provokovala k hádkam, na „vyhrážkach“ obvineného použitých pri telefonáte sa poškodená smiala a trestné oznámenie podala až pod nátlakom svojej matky.

Skutok, ktorý je predmetom obžaloby, je následkom nezhôd a sporov medzi poškodenou a obvineným prameňiacich z rozdielnosti ich názorov na výchovu maloletej dcéry ako aj zo sporov medzi ich rodinami. Ide o bežné hádky týkajúce sa maloletých detí v prípade, že rodičia detí nežijú spolu. Práve v týchto prípadoch je veľmi žiaduce dôsledné posudzovanie naplnenia materiálnej stránky prečinu zakotvenej v § 10 ods. 2 Tr. zák., nakoľko ani skutok, ktorý napĺňa všetky formálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho prečinu, nie je trestným činom v prípade, že jeho závažnosť je nepatrná.

V danom prípade pri posudzovaní predmetného skutku ako trestného činu nebezpečného vyhrážania sa dostávame do extrému, kedy orgány činné v trestnom konaní vidia v akýchkoľvek konfliktoch rozhádzaných bývalých partnerov trestný čin. Pri takomto pohľade na trestné právo by sme sa mohli dostať do štádia, kedy sa vo väčšine prípadov rozchodov, rozvodov a rozdielných pohľadov na starostlivosť o maloleté deti budú musieť súdy zaoberať aj vzájomnými trestnými činmi bývalých partnerov, nakoľko je bežné, že každý sa rôznymi prostriedkami snaží presadiť si to svoje.

Predmetná vec veľmi úzko súvisí s narušeným vzťahom medzi poškodenou a obvineným, do ktorého navyiac negatívnym spôsobom vstupujú ich rodičia, pričom dochádza k vzájomným konfliktom. Preto je nevyhnutné tak, ako to uviedol súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, zaoberať sa okolnosťami, za akých bol skutok spáchaný, čo mu predchádzalo, aké bolo správanie poškodenej voči obvinenému, brať do úvahy spôsob vykonania skutku a jeho následok.

S poukazom na skutočnosť, že uvedený skutok bol vyústením rodičovských nezhôd poškodenej a obvineného, poškodená neustále provokovala obvineného k hádkam, odopierala mu starostlivosť o maloletú, na „vyhrážkach“ obvineného sa poškodená smiala, kľudne s obvineným naďalej viac ako 15 minút telefonovala a skutok nevzbudil u poškodenej obavu o svoj či dcérin život, stotožňujeme sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, že závažnosť činu v danom prípade je nepatrná a teda neboli naplnené všetky pojmové znaky žalovaného trestného činu.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledujúcim záverom.

Je potrebné uviesť, že okresný súd po preskúmaní podanej obžaloby a vyšetrovacieho spisu a na podklade zadovážených dôkazov (tak ako ich podrobne citoval v odôvodnení svojho rozhodnutia) dospel k záveru, že obvinený skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba spáchal, avšak pri posudzovaní

naplnenia materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Tr.zák) žalovaného prečinu vzhľadom na okolnosti prípadu, za ktorých bol predmetný skutok spáchaný, najmä s poukazom na pohnútku obžalovaného k jeho spáchaniu (snaha o využitie svojich rodičovských práv), tiež na spôsob vykonania skutku dospel k záveru, že závažnosť tohto činu v tomto konkrétnom prípade je nepatrná, preto postúpil predmetnú trestnú vec na prejednanie Okresnému úradu Trenčín, nakoľko by sa mohlo jednať o priestupok.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523360'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523360'&ucin-k-dni='30.12.9999'> odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, resp. na chránenej osobe.

Krajský súd uvádza, že skutočnosť, či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Znak spočívajúci vo vyhrážaní obvineného, nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia a jeho spôsobilosť, resp. nespôsobilosť vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vykladať aj v spojení s ďalším konaním a prejavmi obvineného, ktoré by potom bolo, resp. nebolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodeného takúto obavu.

Okolnosti prípadu podľa názoru krajského súdu nenasvedčujú tomu, že by vyhrážky obžalovaného skutočne mohli vyvolať u poškodenej takéto dôvodné obavy. Zo zabezpečených dôkazov, najmä výpovede samotnej poškodenej, tak ako na ňu poukazuje okresný súd vo svojom rozhodnutí, ale i obvinený vo vyjadrení k sťažnosti, takýto záver neumožňujú. Sama poškodená uvádzala, že ku konfliktom a nedorozumeniam medzi ňou a obvineným dochádzalo z dôvodu rozdielnosti ich názorov ohľadom ich spoločnej dcéry. Poškodená výslovne uviedla, že konflikty vznikali, keď „nebolo všetko po jej,“ čím vlastne priznala, že ich nepriamo vyvolávala. Uviedla, že počas rozhovoru, ktorý si nahrávala, sa s obvineným normálne bavili a smiali sa na tom, pričom o jej údajnom napadnutí obvineným v minulosti, na ktoré prokurátor poukazuje v odôvodnení sťažnosti, sa výslovne vyjadrila, že sa opäť jednalo o hádku, ktorú sama vyprovokovala a obvinený jej nechtiac privrel ruku do dverí. Napokon sama poškodená uviedla, že vyjadrenie obvineného nepovažovala za vyhrážku a neobávala sa v dôsledku toho, že vie, že by nebol schopný niekomu ublížiť a už nie vôbec jej, alebo malej. Pokiaľ bola podať trestné oznámenie, k tomu uviedla, že trestné oznámenie podala skôr z nerozvážnosti, hnevu, pracovali emócie a bola pod tlakom matky, ktorá nemá obžalovaného od začiatku rada. Od predmetného incidentu jej obvinený pomáha s výchovou dcéry a ich vzťah je normálny, hľadajú spoločné bývanie.

Pokiaľ ide o obvineného ten uviedol, že mu je ľúto čo sa stalo, bol pod vplyvom alkoholu opitý a nechal sa zbytočne vyprovokovať poškodenou, ktorá mu odmietala dať na pár hodín ich spoločnú dcéru, aby sa s ňou poprechádzal a trávil spoločné chvíle. K slovám, ktoré vyslovil do telefónu uviedol, že uznáva, že to bola od neho riadna blbosť a prepískol to, nikdy to už nespraví. Poškodenej nechce v žiadnom prípade ublížiť. Stále ku nej niečo cíti a rovnako má rád spoločnú dcéru A.. Bol pod vplyvom alkoholu a nahnevaný na to, ako sa ku nemu bývalá družka správala.

Krajský súd vzhľadom na uvedené považuje vyhrážku obvineného za emotívne prednesenú v stave citového rozrušenia, na čom mala podiel i samotná poškodená pre nezhody súvisiace so starostlivosťou o ich spoločné dieťa, pričom táto sama priznala, že ho často provokovala. Sama napokon priznala, že vyjadrenie obvineného nepovažovala za vyhrážku a neobávala sa v dôsledku toho o seba, alebo dcéru. Skutočnosť, že vyhrážka nebola mienená vážne, napokon nasvedčuje i okolnosť, že na druhý deň, keď obvinený šiel za poškodenou a dcérou, pričom bol zadržaný, nemal u seba žiadnu zbraň.

Vychádzajúc z hore uvedeného dospel aj krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného správne okresný súd vyhodnotil závažnosť jeho konania ako nepatrnú a preto nenaplnil všetky zákonné znaky stíhaného prečinu. Keďže skutok by bolo možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení zákona účinného v čase spáchania skutku správne okresný súd postúpil vec na prejednanie Okresnému úradu Trenčín.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.